

DZIENNIK ŁÓDZKI

Łódź, sobota 22 sierpnia 1964 roku

Rok XIX

Nr 200 (5509)

Dwudziestolecie Ludowej Rumunii Akademia w Warszawie

21 bm. odbyła się w sali Filharmonii Narodowej uroczysta akademia z okazji dwudziestolecia Rumuńskiej Republiki Ludowej. Akademię zorganizowano staraniem Ogólnopolskiego Komitetu FJN. W akademii wzięli liczne udziały mieszkańcy stolicy, działacze organizacji społecznych i politycznych, przedstawiciele Wojska Polskiego, młodzież. W prezydium zajęli miejsc...

ca: wiceprzewodniczący OK FJN, zastępca przewodniczącego Rady Państwa — B. Podedworny, ambasador nadzwyczajny i pełnomocny RRL w Polsce — G. Diaconescu, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, wicepremier P. Jaroszewicz, sekretarz KC PZPR B. Jaszczuk, sekretarz NK ZSL — L. Stasiak, wiceprezes CK SD, członek Rady Państwa — Leon Chajn, wiceminister spraw zagranicznych — J. Winiewicz, przedstawiciele władz partyjnych i miejskich Warszawy.

Po odegraniu hymnów narodowych, akademie zagaił B. Podedworny. W czasie akademii referat wygłosił P. Jaroszewicz (Skrót przemówienia — str. 2).

Następnie wygłosił przemówienie ambasador Diaconescu. (Skrót przemówienia zamieszczamy na str. 2).

Część oficjalną zakończyła Międzynarodówka.

W części artystycznej akademii wystąpili artyści stołeczni.

Znicz olimpijski wyruszył w drogę do Tokio

W piątek rano odbyła się na Olimpie uroczystość zapalenia znicza olimpijskiego. Zgodnie z tradycją został on zapalony od promieni słonecznych przy pomocy wklęsłego zwierciadła.

W uroczystości na stadionie na Olimpie wzięli udział m. in. król Konstantin, członkowie rządu greckiego z wicepremierem Stefanopoulosem na czele oraz przedstawiciele komitetów olimpijskich Japonii i Grecji. Na trybunach znajdowało się ok. 7 tys. widzów, wśród nich wielu turystów zagranicznych.

Po zapaleniu znicza został przekazany rekordzie Grecji na 110 m ppl. Marcello-sowi, który był pierwszym biegaczem, gigantycznej sztafety olimpijskiej. Na terenie Grecji znicz przeniesiono z Olimpu do Aten 340 biegaczy. W sobotę rano wystartuje on ze stolicy Grecji na pokładzie specjalnego samolotu japońskiego w drogę do Tokio.

Podziękowanie przewodniczącego Rady Państwa

Wszystkim organizacjom politycznym i społecznym, szeregów i młodzieży, instytutom i młodzieży oraz osobom prywatnym, które z okazji powołania mnie na stanowisko przewodniczącego Rady Państwa, przekazały mi lub nadały gratulacje i życzenia — składam tą drogą serdeczne podziękowania.

EDWARD OCHAB

Wiele problemów wyprawy na Księżyc rozstrzygnie się w Warszawie

Polscy naukowcy gospodarzami Międzynarodowego Kongresu Astronautycznego

Za dwa tygodnie — 7 września br. rozpocznie się w Warszawie XV Kongres Astronautyczny. Zbliżający się Kongres jest przedmiotem ożywionej dyskusji w zagranicznych środowiskach naukowych. Np. przed kilkoma dniami w Waszyngtonie odbyła się konferencja, na której omówiono program Kongresu oraz współpracę między 41 państwami należącymi do Międzynarodowej Federacji Astronautycznej.

Intensywne prace przygotowawcze trwają również w Warszawie.

Na czele honorowego komitetu Kongresu stanął przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki — wicepremier Eugeniusz Szyr.

Na Kongres zgłoszono przeszło 180 referatów. Poza obradami w sekcjach specjalistycznych, odbędą się także posiedzenia dwóch międzynarodowych sympozjów. Jedno z nich poświęcone będzie wszechstronnemu omówieniu zjawisk występujących w czasie powrotu statku kosmicznego do atmosfery ziemskiej, drugie — prawa kosmicznego.

Warszawski Kongres będzie miał przełomowe znaczenie dla lotów załogowych na Księżyc oraz zbadań powierzchni tej planety. Większa część referatów związana jest bowiem z problemami wynikającymi z projektowanych przez

ZSRR i USA lotów kosmonautów na powierzchnię „srebrnego globu”. Oczekuje się, iż zostaną przedstawione nie pu-blikowane dotychczas dane do tyżące nowych rakiet nośnych oraz urządzeń sterujących. Wiele miejsca poświęci się problemom biologicznym długotrwałych lotów.

Niezmiernie interesująco za-

powiada się spotkanie grupy robotniczej międzynarodowego laboratorium księżycowego. Idea zorganizowania takiego laboratorium powstała przed 4 laty.

Wśród referatów znajduje się wielu naukowców światowej sławy, m. in. radziecki uczonec prof. Leonid Siedow oraz Amerykanin, twórca „Rangera 7” — dr William Pickering.

Polscy naukowcy, którzy są gospodarzami warszawskiego Kongresu, przedstawiają także szereg referatów.

Rząd grecki proponuje Makariosowi:

- ☐ Unię Cypru z Grecją
- ☐ Rekompensatę dla Turcji

Rząd grecki pragnie wykorzystać okres względnego spokoju, jaki panuje na Cyprze, oraz pewnego odprężenia w stosunkach grecko-tureckich, aby możliwie szybko wznowić rokowania w celu pokojowego rozwiązania problemu cypryjskiego — donosi z Aten agencja France Presse, powołując się na koła dobrze poinformowane. Zasadniczym celem rządu greckiego w chwili obecnej jest — według AFP — przekonanie prezydenta Makariosa, aby wyraził zgodę na unię Cypru z Grecją oraz przyznania Turcji pewnych kompensacji.

Minister obrony Grecji,

Garufalias, który przybył w czwartek wieczorem na Cypr, miał — według AFP — przedłożyć Makariosowi projekt przewidujący m. in. odstąpienie Turcji względnie NATO bazy w rejonie Mansura.

Prezydent Makarios zaferował Turkom cypryjskim swobodę komunikacji na wszystkich drogach znajdujących się pod kontrolą rządu cypryjskiego i prowadzących do Nikozji albo też przez stolicę Cypru, pod warunkiem, że przywódcy Turków cypryjskich wprowadzą ze swej strony swobodę ruchu na szosach przez nich kontrolowanych.

Palmiro Togliatti nie żyje

kował, że w piątek przybył na Krym Nikita Chruszczow. Zwłoki Palmiro Togliattiego zostaną przewiezione w sobotę do Rzymu specjalnym samolotem, który opuści lotnisko w Symferopolu na Krymie o godzinie 12 czasu lokalnego (godzina 9 GMT) — donosi ambasada Włoch w Moskwie.

Ambasada została poinformowana przez radzieckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych o tych decyzjach podjętych w Jaltie.

Kierownictwo Włoskiej Partii Komunistycznej powiadomiło o zgonie Palmiro Togliattiego kanclerz prezydenta republiki, przewodniczącego Senatu Merza-gore, prezydenta Senatu i Izby Poselskiej oraz prezesa Rady Ministrów.

Kierownictwo Włoskiej Partii Komunistycznej przekazało wiadomości o śmierci swego sekretarza generalnego wszystkim partiom komunistycznym i robotniczym, kierownictwom i frakcjom parlamentarnym włoskich partii politycznych, organizacjom masowym krajowym i międzynarodowym, a także licznym osobistościom politycznym.

Natychmiast po otrzymaniu wiadomości o śmierci Palmiro Togliattiego kierownictwo Włoskiej Partii Komunistycznej wysłało telegramy kondolencyjne do towarzyszy życia Zmarłego, posłanki Leonilde Iotti, jego syna Aldo, przybranej córki Marisy, brata Eugeniusza, siostry Krystyny i wszystkich członków rodziny.

Sekretariat Włoskiej Partii Komunistycznej zakomunikował z głębokim żalem, że generał sekretarz partii, Palmiro Togliatti zmarł w piątek o godzinie 13,20 w w Jaltie.

Rzeczka rozgłoszenia radiowa przerwała nadawanie swego programu, aby powiadomić o śmierci generalnego sekretarza Włoskiej Partii Komunistycznej.

Sekretariat Włoskiej Partii Komunistycznej zakomuni-

Togliatti urodził się 26. 3. 1893 roku w Genui, w rodzinie urzędniczej. Skończył wydział prawa Uniwersytetu Turynuńskiego. W 1912 r. rozpoczął działalność w młodzieżowym ruchu socjalistycznym, w 1914 r. — wstąpił do partii socjalistycznej. W kilka lat później Togliatti został redaktorem turyńskiego wydania gazety partii socjalistycznej „Avanti”. Brał też udział w założeniu marksistowskiego tygodnika „Ordine Nuovo”.

Skupiona wokół tego tygodnika grupa, na czele której stali Antonio Gramsci i Togliatti, stała się trzonem utworzonej w styczniu 1921 r. Włoskiej Partii Komunistycznej, która powstała po opuszczeniu przez frakcję komunistyczną XVII Zjazdu Partii Socjalistycznej i rozpoczęciu odrębnych obrad jako I Zjazd Włoskiej Partii Komunistycznej.

Przez następne trzy lata Togliatti kierował redakcją centralnego organu partii „Il Comunista”. Przebywał ponad rok w więzieniu, następnie został wysłany przez partię za granicę. Po aresztowaniu Gramsciego przez faszystów, stanął w 1925 roku na czele zdelegalizowanej partii komunistycznej i w 1927 roku został jej sekretarzem generalnym. Kierował walką partii i sił antyfaszystowskich przeciwko agresji na Etiopie, następnie zaś przeciw agresji faszystowskiej na Republikę Hiszpańską. Jednocześnie brał udział w kierownictwie światowego ruchu komunistycznego. Od 1924 r. był członkiem Komitetu Wykonawczego Kominternu, od 1928 r. — członkiem jego prezydium, od 1935 r. — sekretarzem.

W czasie II wojny światowej przewodził walce z rządem sprzymierzonego z Hitlerem dyktatora Włoch Mussoliniego. W marcu 1944 r. wrócił do kraju. Po upadku Mussoliniego był jednym z czołowych organizatorów walki wyzwolenczej narodu włoskiego przeciwko okupantom hitlerowskim. Gdy w

okresie IV 1944 — V 1947 Wł. PK była partią współpracującą, Togliatti był kolejno ministrem bez teki, wicepremierem i ministrem sprawiedliwości. W czerwcu 1946 r. został deputowanym, w kwietniu 1948 r. wybrany do Rady Państwa i od tam Togliatti piastował nieprzerwanie mandat posła. W 1948 r. na życzenie jego dokonano skryto-bójczego zamachu.

Za zasługi położone w walce wyzwolenczej narodu włoskiego odznaczony został przez dotychczasowego dyktatora im. Garibaldi-go „Złotym Medalem Garibaldi-go”.

Odszedł wielki człowiek

Nie pomogły wysiłki największych sław medycyny radzieckiej i włoskiej. Palmiro Togliatti nie żyje.

Śmierć zabrała Go nie tylko komunistom włoskim, włoskim masom ludowym, narodowi włoskiemu. Dotkliwą stratę odczuwa cały ruch komunistyczny, klasa robotnicza i masy ludowe wszystkich krajów. Stracił Go czas, w którym żyjemy, epoka, którą tak rozumiał i której był symbolem.

Syn skromnego urzędnika i wicepremier rządu włoskiego, i sekretarz generalny Komunistycznej Partii Włoch, najliczniejszej i najbardziej wpływowej wśród mas ludowych partii tego kraju. Jeden z najwybitniejszych myślicieli ruchu komunistycznego naszych czasów. Człowiek, który położył ogromne zasługi dla rozwoju myśli marksistowsko-leninowskiej.

W przedmowie adresowanej „Do polskiego czytelnika” w wydanej u nas w r. 1961 książce pt. „Włoska Partia Komunistyczna”, Palmiro Togliatti odpowiadając na pytanie, dzięki czemu partia ta od „małej grupy mniejszościowej”, jaką była w momencie swego powstania — stała się najliczniejszą partią Włoch, pisze m. in.: „W pierwszym rzędzie i ponad wszystko stawiamy wierność zasadom marksizmu-leninizmu, ale rozumiemy ją nie w sposób formalny, jako przyzwyczajenie do powtarzania formuł wyuczonych na pamięć, ale jako zdolność do rozumienia i oceny w każdej chwili rzeczywistej sytuacji, jaka jest przed nami, uchwycenia wartości rzeczy nowych, jakie powstają w świecie, i podkreślenia w każdej chwili decydujących momentów każdej sytuacji”. To — po pierwsze. Po drugie „sukcesy naszej partii zależą od faktu, że w miarę naszego rozwoju rozumielśmy wciąż lepiej konieczność pełnego przystosowania naszej polityki, strategii, taktyki, haseł i form działalności do rzeczywistych warunków naszego kraju i do stanu ruchu masowego”.

(A) Dalszy ciąg na str. 2

Komunikat lekarski o śmierci P. Togliattiego

Śmierć towarzysza Palmiro Togliattiego nastąpiła na skutek paraliżu żywotnych ośrodków mózgowych — głosi komunikat lekarski ogłoszony przez Sekretariat Włoskiej Partii Komunistycznej.

O godzinie 12 GMT, 21 sierpnia nastąpiło u towarzysza Togliattiego nieoczekiwane zakłócenie oddychania i krążenia krwi. Puls osiągnął 146 do 150 uderzeń na minutę. Wystąpiła arytmia działalności serca. O godzinie 12 minut 20 GMT serce przestało bić. Masaż serca, sztuczne oddychanie, zastrzyk leków do mięśnia sercowego nie zdolały przywrócić jego działalności.

Komunikat został podpisany przez 6 wybitnych profesorów radzieckich: Wasilenko, Schmidta, Arutinowa, Markowa, Tkaczowa i Gorbaszewa i przez włoskiego profesora Spallone.

